

Еллен Уайт

Час і робота

(1919 рік)

Євангельське доручення

«Ідіть по цілому світові, та всьому створінню Євангелію проповідуйте!» — таке доручення Ісус дав членам Своєї Церкви. Свою впевненість у тому, що вони виконають дане їм завдання та не розчарують Його, Він висловив, коли у відповідь на запитання «Яка буде ознака приходу Твого й кінця віку?» сказав: «І ця Євангелія Царства буде проповідувана по всьому світу на свідчення всім народам, — і тоді прийде кінець».

Докладаючи всіх зусиль на вітчизняному полі, Церква повинна також прагнути донести Євангеліє всьому світові.

«Народ Божий очікує велика робота — робота, яка повинна постійно зростати і ставати все помітнішою. Наші зусилля на місіонерських полях необхідно зробити значно рішучішими. Перед Другим приходом нашого Господа Ісуса Христа трудитися потрібно ще наполегливіше, ніж раніше. Народ Божий не сміє припиняти своєї праці, доки вона не охопить увесь світ» (Свідчення для Церкви, т. 6, с. 23,24).

Сприятливі можливості

Ніколи раніше в історії світу не було так багато сприятливих можливостей для проповіді Євангелія в зарубіжних країнах. Ще ніколи не було такої нагальної потреби в людях і засобах та не існувало більшої необхідності, ніж тепер. *«Ми не можемо зняти із*

себе тягар за “віддалені райони”, доки вся Земля не наповниться Божою славою» (там же, с. 29).

Нам не можна послаблювати свої зусилля. Ми повинні робити більше, набагато більше для цих далеких країн, ніж робили дотепер.

Здійснення цієї роботи на зарубіжних полях буде найбільш успішним засобом посилення роботи й у своїй країні. *«Внутрішня місіонерська робота може просуватися в усіх напрямках, якщо буде виявлено більше щедрості, самозречення та самопожертви для успіху зарубіжних місій, бо процвітання цієї сфери діяльності значною мірою залежить (з Божою допомогою) від відображеного впливу євангельської роботи, здійсненої в далеких країнах»* (там же, с. 27).

Більша потреба в людях і засобах

Унаслідок війни європейські країни були уражені бідністю. Вони не можуть зробити у віддалених районах стільки, скільки робили до цього. Щоб задовольнити зростаючу потребу в людях і засобах, покладену у зв'язку з цим на Америку, вітчизняне поле потрібно обробляти по-іншому, ніж це було в минулому. Для цього необхідно готувати працівників. Зараз потреба настільки велика, що для швидкого завершення справи більше не можна повністю залежати лише від наших шкіл або тривалого курсу навчання, аби забезпечити поля необхідними працівниками — чоловіками й жінками.

Церкви як центри підготовки

Не лише наші школи, а й Церква також має стати центром підготовки. З числа її членів потрібно готувати вмілих працівників. Задля їхньої підготовки особливу увагу слід приділяти праці на вітчизняному полі. Для підготовки необхідно приймати мудрі плани, особливо в наших великих містах, щоб готувати працівників з допомогою праці. Нам було сказано: *«У міру отримання світла громади повинні провести роботу у великих містах, але багато хто відмовляється взяти на себе тягар зі спасіння душі, і сатана, скориставшись їхньою схильністю до його спокус, позбавив їх цього досвіду. Бог закликає Свій народ покаятися, навернутися і повернутися до першої любові, яку вони втратили, не йдучи слідами свого самовідданого Викупителя»* (там же, т. 9, с. 140).

Члени Церкви повинні працювати

«Якби всю працю, затрачену в церквах протягом останніх двадцяти років на те, щоб члени Церкви взяли свій хрест і стали самовідданими послідовниками Христа, знову затратити на них, вона виявилася б такою ж даремною, як і в минулому. Багато людей перенасичені духовною їжею, у той час як у світі тисячі гинуть без хліба життя. Члени Церкви повинні працювати, вони мають виховувати себе» (там же, с. 140).

Методи П'ятидесятниці

Після того як учні Христа визнали свої гріхи, виправили всяку неправоту і мали намір виконувати Євангельське доручення, Святий Дух зійшов на них і цим покірним чоловікам та жінкам була дана велика сила. За Своїм провидінням Бог зібрав у Єрусалимі «людей побожних, від усякого народу під небом». Почувши, що учні говорили про «великі діла Божі» їхньою рідною мовою, вони були вражені. Багато хто з цих людей були серед тих, які пізніше сказали: «Що ж ми маємо робити, мужі-браття?» Вони увірували і, повернувшись додому, понесли вістку Євангелія своїм друзям та рідним. Про апостолів ми читаємо: «Щодня в храмі й по домах вони не переставали навчати й благовістити про Ісуса Христа» (Дії.5:42). У цій праці від дому до дому вони, безперечно, здобували нових віруючих: «Господь же додавав до них щодня тих, що спасалися» (Дії 2:47). Тисячі навернулися, і за порівняно короткий час вістка Євангелія була проголошена всьому світові.

«Учні не просили благословень тільки для себе. Вони відчували тягар відповідальності за душі. Євангеліє необхідно було донести до всіх кінців Землі, і вони просили наділити їх обіцяною Христом силою. Коли була послана сила Святого Духа, тисячі людей навернулися в один день. Те ж саме може відбутися і сьогодні» (там само, т. 8, с. 21).

Досвід П'ятидесятниці має повторитися

Упродовж багатьох років іноземці з усіх країн прибували до наших берегів, доки населення Америки значною мірою не стало іноземним. Її величезні міста практично іноземні. У цьому видно руку Провидіння. Досвід П'ятидесятниці має повторитися знову. Намір Бога полягає в тому, щоб люди з кожного народу під небом, які зібралися тут, почули останню вістку милості та понесли її своїм друзям і ближнім. Але щоб досягнути іноземців у наших великих містах, необхідно здійснити роботу від дому до дому з періодичними виданнями і книгами, надрукованими їхньою рідною мовою. Вони повинні почути людей, котрі розмовляють їхньою рідною мовою. *«Від дому до дому Його служби повинні звіщати вістку спасіння»* (там же, с. 16). Якби члени Церкви, котрі приготувалися до цієї роботи, відкинувши всякий гріх, узялися за неї з належною енергією, Святий Дух зійшов би на них і багато душ знову приєдналися б до Церкви. Деякі з них були б заможними людьми. Таким чином можна було б виконати успішну роботу в іноземних полях, оскільки не бракувало б ані людей, ані засобів.

Працюючи на вітчизняному полі, працівники мають готуватися до іноземного поля. Євангельське доручення не може бути виконане жодним іншим способом, як тільки через членів Церкви, котрі стають активними працівниками.

План спасіння наближається до завершення

Скрізь множуються докази того, що План спасіння наближається до завершення. Велика сила має супроводжувати його в заключній роботі. *«У цей час завершення справи спасіння Землю спіткає лихо і народи розлютуються, однак їхній гнів буде приборканий, аби він не завадив роботі третього ангела. Тоді ж відбудеться злиття Пізнього дощу, або відради від лиця Господа, аби підсилити гучний голос третього ангела»* (Ранні твори, с. 86).

Понад 60 років тому*, згадуючи в спеціальному свідченні нещодавній європейський конфлікт, сестра Уайт сказала: «Я бачила Європу в той момент, коли ситуація розвивалася на догоду їхньому бажанню. Один або два рази, напевно, матиме місце уповільнення [цього процесу], тому серця нечестивих заспокояться і стануть жорстокими. Проте робота не ввійде у своє русло, хоч так здаватиметься, бо царі та правителі мають намір скинути одне одного, а бажання народу — отримати владу».

Очевидно, саме цього короткого часу уявного миру стосується висловлювання Еллен Уайт зі «Свідчень для Церкви»: *«Здавалося, що на певний час запанував мир»* (т. 1, с. 268). Після цього часу уявного миру почався вирішальний світовий конфлікт.

Про цей конфлікт сестра Уайт сказала: *«Мені знову були показані жителі Землі, і знову скрізь*

* Компіляція була укладена в 1919 році.

панувало надзвичайне замішання. Усюди лютували війна, ворожнеча, кровопролиття, голод і пошесті... Тоді серця людей почали “знемагати від страху та очікування бід, що насуваються на всю землю”» (там же). Коли в Європі декларували мир, люди все ще сподівалися, що завдяки Лізі Націй запанує мир, проте, як свідчить останній конфлікт, усі надії полишені. Тоді серця людей знемагатимуть від страху.

Цей короткий період між двома великими світовими конфліктами подарований Провидінням Божому народові, щоб він завершив поставлене перед ним завдання — донести людям останню вістку милості, попередити їх про прийдешні суди та близькість кінця. І саме в цей час буде злиття «Пізнього дощу або відроди від Божого лиця, щоб підсилити гучний поклик третього ангела». Коли Божий Дух зійде на Його церкви і кожен член стане активним працівником, тоді за порівняно короткий час можна буде завершити завдання попередження світу і навернення душ до Христа.

Записи про народи скоро закінчатся

«Безмежний з безпомилковою точністю веде записи про всі народи. У той час як Його милість дбайливо закликає до покаяння, книга обліку залишається розгорнутою, але коли цифри досягнуть певної, зазначеної Ним позначки, тоді почнеться

служіння гніву. Записи закінчуються. Божественне терпіння припиняється... Криза швидко наближається, ознаки частішають, свідкуючи про те, що час Божих відвідин дуже близький... Ті, що ходять у світлі, побачать ознаки наближення небезпеки» (Свідчення для Церкви, т. 5, с. 208, 209).

Дух Божий буде забраний від Землі

«Швидко справджуються ознаки часу, свідкуючи про те, що Прихід Христа дуже близько. Дні, в які ми живемо, урочисті і важливі. Дух Божий поступово, але неухильно залишає Землю... Лиха на суші і морі, нестабільність суспільства, загроза війни — усе це погані ознаки. Вони провіщають наближення надзвичайно важливих подій.

Сили зла об'єднуються та зміцнюються. Вони посилюються для останньої великої кризи. Незабаром у нашому світі відбудуться великі зміни, і завершальні події будуть поспішними» (там же, т. 9, с. 11).

Пророцтва

Двадцять вісім років тому, коли багато хто передрікав, що вже ніколи нації не підіймуть меча одна проти одної і більше не буде війни, сестра Уайт, дивлячись у майбутнє, провістила

приголомшливі факти: *«Наближається буря, і ми повинні підготуватися до її лютості, розкавшись перед Богом та виявивши віру в нашого Господа Ісуса Христа. Господь повстане, аби жахливо захитати Землю. Ми побачимо лиха звідусіль. Тисячі кораблів будуть укинуті в морську безодню. Флотилії будуть потоплені, і мільйони людських життів будуть принесені в жертву. Несподівано спалахнуть пожежі, і жодні людські зусилля не зможуть їх загасити. Земні палаці будуть зруйновані лютістю цього полум'я. Дедалі частіше відбуватимуться катастрофи на залізницях. Замішання, зіткнення і смерть без жодного попередження траплятимуться на великих магістралях. Кінець близько, час випробування закінчується».*

Шістнадцять років тому вона сказала: *«Наближається найбільша криза в історії світу, коли за кожним рухом у правлінні Божому спостерігатимуть з величезним інтересом та невимовним страхом. Божі суди — пожежі, повені, землетруси, війни і кровопролиття — швидко змінюватимуть одні одних. О, якби люди могли знати час своїх відвідин!»*

Знову ж таки в 1904 році було провіщено: *«Скоро серед народів виникнуть жахливі заворушення, які не припиняться, аж доки не прийде Ісус... Божі суди відвідують Землю. Війни та воєнні чутки, руйнування від пожеж та повеней ясно свідчать, що час горя, яке зростатиме до кінця, дуже близько,*

біля дверей. У нас немає часу, щоб його втрачати. Світ збуджений духом війни».

Через п'ять років, у 1909 році, Еллен Уайт урочисто закликала представників на асамблеї Генеральної Конференції приготувати свої серця до жахливих сцен боротьби й утисків, що виходять за рамки будь-якого розуміння, свідками яких незабаром стануть народи Землі. Вона сказала: *«Дуже скоро боротьба та пригноблення іноземних народів спалахнуть із такою силою, якої ви зараз не очікуєте».* Через п'ять років після цього передречення розпочалася Перша світова війна. Відносно цього часу нам було сказано: *«Переїзди з одного місця на інше з метою поширення Істини незабаром будуть утруднені небезпеками звідусіль. На нашому шляху виникнуть різноманітні перешкоди, аби ми не могли звершувати те, що можна робити зараз».*

Після цього Е. Уайт застерегла: *«Ми повинні безстрашно звершувати свою справу і просуватися вперед якомога швидше в наступальному русі... Тепер ми маємо застереження, які можемо звіщати, і працю, яку можемо виконувати, але скоро робити це буде набагато складніше, ніж ми можемо собі уявити»* (Особливі свідчення для проповідників, с. 64).

«Роботу, яку Церква не виконала в мирний і благополучний час, вона змушена буде звершувати під час страшної кризи, за найбільш безвихідних, скрутних обставин. Застереження, які не були дані через компроміс зі світом, проголошуватимуться

під час найсильніших протидій з боку ворогів віри. Члени Церкви будуть особисто випробувані та перевірені. Вони опиняться в таких умовах, що будуть змушені свідчити про Істину» (Свідчення для Церкви, т. 5, с. 463).

«Молоді люди повинні будуть пережити випробування, якого не очікують. Вони зазнають жахливих труднощів. Щирість їхньої віри буде випробувана» (там же, т.1, с. 269).

Великий реформаційний рух

У той час як народи Землі були свідками цих лих, слугиня Господня бачила ще одну сцену — великий реформаційний рух серед Божого народу. Вона сказала: *«Сцени, які нещодавно пройшли переді мною в нічному видінні, залишили глибоке враження. Здавалося, відбувався великий рух — робота перетворення, яка звершувалася в багатьох місцях. Відповідаючи на Божий заклик, наш народ приєднувався до цієї роботи. Бог закликає тих, хто бажає бути керованим Святим Духом, аби брати участь у справі глибокого перетворення. Я бачу прийдешню кризу, і Господь закликає Своїх працівників приєднатися до Його рядів. Тепер кожна душа має бути сповнена більш глибокого, більш щирого посвячення Богові, аніж протягом минулих років. Хіба Писання не закликають до більш чистої і святої праці, аніж ми вже*

бачили?» (Бюлетень Генеральної Конференції, 19 травня 1913 р.).

«У нічному видінні мені був показаний великий реформаційний рух серед народу Божого. Багато людей прославляли Господа. Хворі зцілялися, і здійснювалися інші чудеса... Сотні й тисячі відвідували сім'ї та розгортали перед ними Слово Боже. Серця були переконані силою Святого Духа, і був явлений дух справжнього навернення. Скрізь відчинялися двері для проповіді Істини. Здавалося, що весь світ був осяяний небесним впливом. Вірний покірний народ Божий отримав великі благословення» (Свідчення для Церкви, т. 9, с. 126).

«У цей час, час безмежного беззаконня, нове життя, що походить від Джерела всякого життя, має наповнити тих, хто має Божу любов у своєму серці» (там же, с. 44).

Останню вістку застереження супроводжуватиме велика сила

«Велика справа Євангелія завершиться не з меншим проявом Божої сили, ніж на початку... Слуги Божі із сяючими святою ревністю обличчями поспішатимуть з одного місця до іншого, щоб звістити небесну вістку. Тисячі голосів проголосять це застереження по всій Землі. Будуть творитися чудеса, хворі зцілятимуться, ознаки й чудеса супроводжуватимуть віруючих» (Велика боротьба, с. 611, 612).

Багато хто буде приготований прийняти мудре рішення

«Коли настане криза, багато людей будуть приготовані, аби прийняти правильне рішення навіть перед лицем жахливих труднощів, викликаних оманливими чудесами сатани. Але під час останніх випробувань непохитна армія віруючих стоятиме твердо, як скеля» (Рев'ю енд Геральд, 24 грудня 1889 р.).

«Час руйнівних судів Божих — це час милості для тих, котрі не мали можливості дізнатися, що таке Істина» (Свідчення для Церкви», т. 9, с. 97.

Кожен віруючий буде працівником

«Бог випробовує посвячення Своїх церков та їхнє бажання підкоритися керівництву Духа... Необхідно піднести стандарт праведності. Дух Божий впливає на людські серця, і ті, хто відгукнеться на Його вплив, стануть світильниками для світу. Усюди видно, як вони ідуть, щоб передавати іншим отримане ними світло, як це було після злиття Святого Духа в день П'ятидесятниці. У міру того як вони дозволяють сяяти своєму світлу, вони все більше й більше отримуватимуть силу Духа».

Ніхто не повинен сидіти склавши руки, очікуючи хрещення Святим Духом. Дух Божий дається для служіння. Коли члени Церкви за Божим повелінням виходять на працю, приходить Святий Дух, щоб

наділити їх ефективністю і силою. *«Кожна щиро навернена душа палко бажатиме вивести інших із темряви гріха до чудового світла Христової праведності. Великого злиття Духа Божого, яке освітлює всю Землю Його славою, не відбудеться, доки в нас не буде просвічених людей, котрі на власному досвіді знають, що означає бути Божими співпрацівниками. Коли ми повністю, від усього серця присвяtimo себе на служіння Христове, Бог визнає цей факт безмірним злиттям Свого Духа. Але цього не станеться, доки більша частина членів Церкви не стане співпрацівниками в Бога»* (Рев'ю енд Геральд).

«Коли церкви стануть живими, активними в роботі, тоді Святий Дух буде даний їм у відповідь на їхні щирі прохання. Тоді вікна небесні відчиняться для злиття Пізнього дощу» (Рев'ю енд Геральд, 25 лютого 1890 р.).

«Коли докір щодо лінощів та бездіяльності буде знятий із Церкви, тоді милостиво виявиться Дух Господній. Відкриється Божественна сила. Церква побачить роботу провидіння Господа Саваота» (Свідчення для Церкви, т. 9, с. 46).

Особисте служіння супроводжуватиметься великим відродженням

«Необхідно виконати особливу роботу для цього часу, досягаючи людей завдяки особистим зусиллям» (Спеціальні свідчення).

«Нехай кожен, хто вірить Істині, почне працювати. Виконуйте ту роботу, яка є поруч із вами... Якщо рядові члени Церкви прокинуться, щоб робити те, що в їхніх силах... кожен, дивлячись на те, як багато може зробити в наверненні душ до Ісуса, побачить, що багато хто залишить ряди сатани і стане під прапор Христа. Якщо наш народ діятиме відповідно до світла, даного в цих нечисленних словах настанови, ми неодмінно побачимо спасіння Боже. Відбудеться чудове відродження. Грішники будуть навертатися, і багато душ приєднається до нашої Церкви. Коли ми приведемо наші серця до єдності з Христом і наше життя в гармонію з Його справою, тоді той Дух, Який зійшов на учнів у день П'ятидесятниці, зійде і на нас» (Свідчення для Церкви, т. 8, с. 246).

Дух молитви зробить діяльним кожного віруючого

«Коли почнеться це перетворення, дух молитви зробить діяльним кожного віруючого та прожене із Церкви дух незгоди та суперечок. І ті, хто раніше не жив у християнському братерському спілкуванні, наблизяться один до одного... Перешкоди, які розділяють одного віруючого від іншого, зруйнуються, і слуги Божі говоритимуть одне» (там же, с.251).

Проголошувати вістку можуть освічені та неосвічені

«Бог очікує, що кожний член Церкви, котрий знає Істину, працюватиме, доки ще день; бо прийде ніч, коли ніхто вже не зможе працювати. Незабаром ми зрозуміємо, що означає ця ніч... Кожен віруючий — освічений чи неосвічений — може нести вістку... Люди, з якими ми щоденно спілкуємося, потребують нашої допомоги, наших настанов .

Молоді люди, поповнюйте запас своїх знань. Не чекайте, доки люди визнають вас придатними для роботи, натомість ідіть на дороги й загороди і починайте працювати для Бога» (там же, т. 7, с. 281).

«У кожній громаді мають бути вибрані молоді брати і сестри, щоб нести відповідальність. Нехай вони докладають усіх зусиль задля власної підготовки, щоб допомогти тим, хто не знає Істини. Бог закликає ревних, щирих робітників... Є потреба в сотнях Божих слуг, які повинні відгукнутися на цей заклик та вирушити на місіонерські поля як ревні працівники, котрі спасають людські душі та прийшли Господеві на поміч з хоробрими» (там же, т. 9, с. 139, 140).

Цілі сім'ї мають бути місіонерами

«Прояв Божої любові в безкорисливому служінні для інших приведе до того, що багато душ повірять

у Слово Божє — саме в те, що воно каже... Від тих, хто освячений Істиною, у світ має виходити святий вплив.

Є цілі сім'ї, котрі могли б стати місіонерами, займаючись особистою працею та виконуючи труд для Господа своїми роботящими руками й енергійним розумом, розробляючи нові методи для успіху Його справи» (там же, т. 9, с. 40).

Методи виконання роботи

«Відвідуючи людей, спілкуючись та молячись із ними, співчуюючи їм, ви навертатимете серця. Це — найбільш успішна місіонерська праця, яку ви можете виконувати... Знайдіть підхід до людей по сусідству. Розповідаючи їм про Істину, використовуйте слова христоподібного співчуття... Не виявляйте нетерпіння. Не промовляйте жодного недоброго слова. Нехай любов Христа буде у ваших серцях, а закон доброти — на ваших устах» (там же, с. 40,41).

«Переконайтеся, що ви працюєте так, аби усувати будь-які упередження, а не створювати їх» (там же, с. 34).

Різні види роботи

«Запропонуйте вашим сусідам деякі з наших невеликих книг. Якщо вони зацікавляться, запропонуйте їм книги більш об'ємні.

Позичаючи або продаючи книги, розповсюджуючи журнали, читаючи разом Біблію, наші рядові члени могли б багато зробити у своїй окрузі. Сповнені любов'ю до людей, вони проголошували б вістку з такою силою, що багато душ навернулися б» (там же, т. 9, с. 35).

«Відвідуйте хворих, знедолених, виявіть до них глибоку зацікавленість і, якщо можливо, зробіть для них щось корисне й приємне. Таким чином ви зможете досягнути їхніх сердець та отримаєте можливість розповісти їм про Христа.

Лише одна вічність відкриє, наскільки далекосяжним може бути такий вид роботи. Інші види корисної праці відкриваються перед тими, хто бажає виконувати обов'язки в найближчому оточенні. Наш час потребує не стільки освічених красномовних ораторів, скільки скромних христоподібних чоловіків та жінок, які навчилися від Ісуса з Назарета лагідності й покори. Довіряючись Його силі, вони вийдуть на шляхи та загороди із запрошенням: “Ідіть, бо вже все готове!”» (там же, с. 36).

Теми розмов

«Скажіть усім, кого ви відвідуєте, що наблизився всьомукуінець. Господь Ісус Христос відчинить двері їхніх сердець і закарбує в їхньому розумі незабутні враження... Розкажіть їм, як ви знайшли Ісуса та

які щасливі, відколи здобули досвід у служінні Йому. Скажіть їм, яке благословення ви отримуєте, сидячи біля ніг Ісуса та вивчаючи важливі уроки з Його Слова. Розкажіть їм про щастя і радість, якими наповнене християнське життя. Ваше тепло та палкі слова переконують їх у тому, що ви знайшли дорогоцінну перлину. Це справжня місіонерська робота, і якщо вона буде виконана, багато людей пробудяться, ніби зі сну» (там же, с. 38).

Необхідність у хриstopодібному співчутті та простоті

«Існує багато шляхів, якими члени Церкви можуть передати вістку оточуючим. Один із таких найуспішніших шляхів — жити плідним безкорисливим християнським життям. Маленькими знаками уваги, які не потребують матеріальних затрат, можна оживити й підкріпити тих, хто веде нерівну життєву боротьбу. Просто сказані ласкаві слова, виявлена невелика увага розженуть темні хмари спокус і сумнівів, що збираються над душею. Істинний, сердечний, простий прояв хриstopодібного співчуття володіє силою відчинити двері сердець, які потребують ніжного дотику Духа Христового... За євангельську вістку, за її обітниці та запевнення ми повинні виявити нашу вдячність у своєму прагненні чинити добро й іншим» (там же, с. 30, 31).

Важливість праці жінок

«Кожне освячене серце буде залучене до служіння як знаряддя Божественної сили» (там же, с. 47).

«Жінки, як і чоловіки, можуть також працювати в справі проголошення Істини там, де вона може бути явлена і зможе діяти. Вони можуть зайняти своє місце в роботі під час цієї кризи, і Господь працюватиме через них. Якщо вони переймуться почуттям свого обов'язку і трудитимуться під впливом Святого Духа, то здобудуть саме таке самовладання, яке необхідне для цього часу. Світло обличчя Спасителя відобразиться на самовідданих жінках, надаючи їм силу, яка перевершує силу чоловіків. Вони можуть звершувати в сім'ях працю, яку не можуть виконати чоловіки, — працю, що перетворює внутрішнє життя... Розсудливі покірні жінки можуть звершувати хорошу роботу, пояснюючи Істину людям у їхніх домівках. Пояснене таким чином Слово Боже діятиме, як закваска, і завдяки його впливу навернуться цілі родини» (там же, с. 128).

Діти можуть брати участь у праці

«Батьки! Ваші діти можуть стати вашими помічниками, які примножують ваші сили і здатність трудитися для Господа. Діти — найменші члени Божої сім'ї. Їх потрібно спонукувати присвятити себе

Богові, Якому вони належать за правом творіння та викуплення... Вони повинні разом з вами розділяти як духовний, так і фізичний тягар. Допмагаючи іншим, вони тим самим примножують власні корисність і щастя» (там же, т. 7, с. 63).

«Дух Святий спонукатиме дітей іти та проголошувати небесну вістку. Дух буде злитий на тих, хто підкоряється Його спонуканням» (там же, с. 27).

Найсильніший аргумент на користь Істини

«Будемо пам'ятати, що христоподібне життя є найсильнішим аргументом на користь християнства, а характер недостойного християнина принесе світові більше шкоди, аніж характер світської людини... Люди будуть вірити не тому, що проповідує служитель, а тому, як живе Церква» (там же, т. 9, с. 21).

«Завдяки силі Ісуса та під Його керівництвом люди можуть жити Його життям, прожитим Ним у цьому світі... Життя людей, котрі називають себе християнами, але не живуть життям Христа, є насмішкою над релігією» (там же, с. 22).

Божественні сили очікують, аби співпрацювати з нами

«Небесні істоти очікують, аби співпрацювати з людьми, щоб вони могли відкрити світові, ким можуть стати люди та що можуть здійснити своїм впливом для спасіння душ, які гинуть» (там же, с. 30).

Навіть один талант цінний

«Господь у Своєму великому плані має місце для кожного... Один талант, правильно використаний, виконає саме ту роботу, яку призначив для нього Бог» (там же, с. 37).

«Дивовижно, але там, де мають працювати сотні, тепер трудиться лише один. Небесний Всесвіт вражений апатією, холодністю та байдужістю тих, хто називає себе синами й доньками Бога» (там же, с. 42).

Необхідно широко використовувати друковані видання

«Давайте зараз через мудре використання періодичних видань і книг рішучо й енергійно проповідувати Слово, щоб світ міг зрозуміти вістку, яку Христос послав Іванові на острові Патмос... Наші видання необхідно розповсюджувати скрізь. Нехай вони будуть надруковані на багатьох мовах. Вістка третього ангела має бути проголошена як через літературу, так і через живих учителів» (там же, с. 62).

«Робота іншого ангела, який сходить з неба з великою владою і своєю славою освічує всю Землю, значною мірою має бути звершена через наші видавництва» (там же, т. 7, с. 140).

«У наш час подорожей існує набагато більше можливостей познайомитися з представниками

різних класів і національностей, ніж це було за днів Ізраїлю. Кількість магістральних шляхів зросла в тисячу разів. Бог дивовижним чином приготував умови. У нашому розпорядженні є засоби друку з їхніми численними можливостями... Християни, які живуть у великих торгівельних і туристичних центрах, мають особливі можливості. Віруючі у великих містах можуть трудитися для Бога поруч зі своїми домівками... Нехай література розумним чином розповсюджується скрізь: у поїздах, на вулицях, на великих морських пароплавах та поштою» (там же, т. 9, с. 122, 123).

Великим містам слід приділяти особливу увагу

«Не можна байдуже обминати великі міста нашої Землі та нехтувати ними... Сьогодні робота на вітчизняному полі — життєво важливе завдання. Теперішній час — найсприятливіша можливість для праці на цих полях. Незабаром ситуація стане набагато складнішою».

У цих містах потрібно досягати іноземців

«Ті, хто займає відповідальні посади, повинні розробити мудрий план проголошення вістки третього ангела сотням і тисячам іноземців у містах Америки. Бог бажає, аби Його слуги повністю виконали свій обов'язок перед жителями міст, які ще не отримали застереження, і особливо перед

тими, хто прийшов до цих міст з різних куточків Землі. Багатьох із цих іноземців привело сюди провидіння Боже, аби вони мали можливість почути істину для теперішнього часу й отримати підготовку, завдяки якій повертатимуться до своїх країн як носії дорогоцінного світла, що виходить безпосередньо від престолу Божого.

Якщо заради міст Америки будуть з вірністю докладені зусилля, то у віддалені краї прийдуть великі переваги. Багато хто повернеться в ті місця, з яких вони прийшли, щоб навести своїх друзів до Істини. Вони знаходитимуть своїх рідних і сусідів та передаватимуть їм знання про Трьохангельську вістку» (Звернення на конференції Тихоокеанського Уніону, 28 січня 1910 р.).

«Якщо для міст Америки не буде зроблено більше, ніж зроблено досі, служителі і народ даватимуть важкий звіт Тому, Хто визначив кожній людині її працю... Нехай простить нам Бог нашу жасливу недбалість у цій роботі, до якої ми ледь доторкнулися кінчиками своїх пальців... Не думайте: якщо ви щось зробили для іноземних полів, то ваш обов'язок виконаний... У великих містах Америки є люди майже з усіх країн. Вони потребують світла, яке Бог дав Своїй Церкві» (Свідчення для Церкви, т. 8, с. 35-37).

Сили мають бути організовані

«Час короткий, і всі наші сили мають бути організовані для виконання більшої роботи» (там же, т. 9, с. 27).

«Потрібно розробляти найпростіші методи роботи й реалізовувати їх у церквах. Якщо члени Церкви будуть дружно приймати та наполегливо виконувати ці плани, вони пожнуть багатий урожай» (там же, т. 6, с. 433).

«Найкраще, чим служителі можуть допомогти членам наших громад, полягає не в проповіді, а в плануванні їхньої роботи. Доручіть кожному те, що він може зробити для інших... І нехай усі будуть навчені, як працювати. Особливо навчіть нових членів бути Божими співпрацівниками. Якщо вони будуть залучені до роботи, тоді засмучений скоро забуде свій смуток, слабкий стане сильним, невіглас — освіченим і всі приготуються проголошувати Істину, як вона явлена в Ісусі» (там же, т. 9, с. 82).

«На місіонерських зібраннях необхідно пояснювати людям методи проведення місіонерської роботи» (там же, т. 6, с. 431).

«Ті, хто звершує духовне опікування Церквою, повинні намітити шляхи і засоби, щоб дати кожному членові громади можливість виконати якусь частину в Божій справі».

Необхідні полководницьке мистецтво та набір добровольців

«Мудрий генерал настановляє своїх офіцерів привчати кожного солдата до активної служби. Він намагається досягнути найвищої віддачі від

усіх... Він розраховує на вірну невтомну службу кожної людини у своїй армії. Відповідальність переважно лягає на людей, котрі займають керівне становище.

Так само відбувається і в армії Князя Емануїла. Наш Генерал, Котрий ніколи не програвав жодної битви, очікує добровільного і вірного служіння від кожного воїна, що став під Його прапор» (там же, т. 9, с. 116).

«Служителі, проповідуйте істини, які пробудять членів Церкви трудитися для тих, хто перебуває далеко від Христа. Усіляко заохочуйте їхні особисті зусилля» (там же, с. 124).

Необхідно навчати різних напрямків роботи

«Не всі можуть зайняти одне і те ж місце, але місця і роботи вистачить усім» (там же, т. 8, с. 16).

«Нехай деякі працівники навчать людей, як проводити біблійні читання та заміські зібрання. Інші нехай несуть відповідальність за навчання народу щодо застосування в житті принципів здоров'я і стримання та догляду за хворими. Ще інші нехай працюють в інтересах видання наших книг і журналів» (там же, т. 9, с. 83).

«Керівники Божої справи як мудрі полководці повинні скласти плани для успішного просування справи в усіх напрямках. У своєму плануванні вони повинні приділити особливу увагу роботі, яка має

бути виконана рядовими членами серед своїх друзів та сусідів» (там же, с. 116).

«Від дверей до дверей Його слуги повинні проголошувати вістку спасіння» (там же, т.8, с. 16).

«Справа Божжа на цій Землі ніколи не завершиться, доки чоловіки й жінки як члени нашої Церкви не об'єднуються в роботі, з'єднавши свої зусилля із зусиллями служителів та керівників Церкви.

Чого ми потребуємо, так це навчання й освіти. Ті, хто працює, відвідуючи наші громади, повинні дати братам і сестрам настанови щодо практичних методів місіонерської роботи» (там же, т. 9, с. 117).

Кошти потечуть до скарбниць

«Виконуючи цю роботу, ми виявимо, що кошти потечуть до наших скарбниць, і ми матимемо кошти, щоб здійснити ще ширшу та більш далекосяжну працю. Зможні люди приймуть Істину та віддадуть свої засоби для просування Божої справи. Мені була дана настанова, що в містах, де ще не почалася ця робота, є чимало засобів. Бог має тут багато зацікавлених людей. Ідіть до них, навчайте їх, як навчав Христос, звіщайте їм Істину. Вони приймуть її. І як тільки щирі душі навернуться, їхні засоби будуть посвячені на служіння Богові, і ми станемо свідками зростання ресурсів» (там же, с. 101).

Результатом буде єдність у всіх церквах

«Якщо тепер адвентисти сьомого дня пробудяться і візьмуться за доручену їм справу, тоді Істина буде представлена нашим не охопленим вісткою великим містам у чітких, виразних визначеннях та в силі Святого Духа... Народ Божий має бути настільки щирим і вірним у своїй праці для Христа, аби з його життя зникло всяке себелюбство. Тоді Його працівники своїми очима побачать руку Божу, сила якої була явлена в житті Христа. Довіра буде відновлена і всюди в рядах наших громад буде єдність» (там же, с. 32, 33).

Нагорода

«Коли викуплені стануть перед Богом, дорогоцінні душі відгукнуться на свої імена. Вони будуть там завдяки вірним, терпеливим зусиллям, докладеним задля них. Таким чином, ті, хто в цьому світі був співпрацівником у Бога, отримають свою нагороду» (Спеціальне свідчення).

Що могло б відбутися

«Якби кожний воїн Христа виконав свій обов'язок, якби кожний вартувий на стінах Сіону видавав певний трубний звук, тоді світ зміг би вже почути вістку застереження» (Свідчення для Церкви, т. 9, с. 29).

«Якби серця народу Божого були наповнені любов'ю Христа, якби кожний член Церкви був повністю просочений духом самопожертви, якби всі виявляли глибоку серйозність, не було б нестачі в засобах для вітчизняних та зарубіжних місій. Наші ресурси примножилися б, тисячі дверей відчинилися б для звершення корисної роботи, і ми отримали б запрошення увійти. Якби народ Божий виконав Божий намір у проголошенні світові вістки милості, Христос уже прийшов би на Землю і святих радо прийняли б у Божому місті» (там же, т. 6, с. 450).

«Наш народ отримав велике світло, однак багато сил служителі витратили на церкви, навчаючи тих, котрі самі мають бути вчителями; просвічуючи тих, котрі самі повинні бути “світлом для світу”; подаючи воду тим, від яких повинні витікати ріки води живої; збагачуючи тих, котрі могли б бути копальнями дорогоцінної Істини; повторюючи євангельський заклик тим, котрі, розсіявшись до країв Землі, самі повинні нести небесну вістку людям, які не чули її; насичуючи тих, котрі самі повинні вийти на дороги та загороди, запрошуючи: “Прийдіть, бо вже все готове!”» (там же, т. 7, с. 24).

«Господь Ісус впливає на людські серця, виявляючи Своє милосердя і щедрю благодать. Він здійснює такі дивовижні перетворення, що сатана з усіма своїми тріумфальними хвастощами, з усім його злим зборищем, об'єднаним проти Бога та законів Його правління, стоїть, дивлячись на них як на

фортецю, неприступну для його вигадок та оман. Для нього вони — незбагненна таємниця. Божі ангели, херувими і серафими, правителі, яким доручено співпрацювати з людськими істотами, із зачудуванням та радістю бачать, як грішні люди, котрі колись були дітьми гніву, завдяки праці Христа змінюють свій характер, уподібнюючись до Божественного образу, аби бути синами і дочками Бога та виконати важливу роль у заняттях і radoщах Неба» (Зі звернення Е. Уайт до Генеральної Конференції 1892 р.).

«Коли один брат забрав із собою оберемок книг, служитель, відповідальний за книги, поклав йому руку на плече і запитав: “Брате, що ти робиш із такою великою кількістю книг?” Потім я почула голос нашого Радника, Який говорив: “Не забороняйте їм. Саме цю працю необхідно виконати. Кінець близько. Уже втрачено багато часу, а ці книги вже мали бути в обігу. Продавайте їх у далеких краях і на батьківщині. Розсипайте їх, як осіннє листя. Ця робота має тривати, і ніхто не повинен забороняти її. Душі гинуть без Христа. Нехай вони будуть попереджені про Його скорий Прихід на хмарах небесних”» (Свідчення для Церкви, т. 9, с. 72).

Еллен Уайт

Час і робота

Директор видавництва **В. Джулай**

Головний редактор **Л. Качмар**

Переклад: **Н. Качмар**

Богословська експертиза: **І. Карпа**

Коректура: **Ю. Вальчук, І. Джердж**

Дизайнер обкладинки **Ю. Смаль**

Верстка **Ю. Смаль**

Відповідальна за друк **Т. Грицюк**

Формат 84х108'/32.

Папір офсетний. Офсетний друк.

Підписано до друку 7.02.2011 р.

Гарнітура Peterburg.

Наклад 3 000 примірників

Видавництво «Джерело життя»,
04071, м. Київ, вул. Лук'янівська, 9/10-А
тел.: (044) 425-69-06, факс: 467-50-64
e-mail: dzherelo@ukr.net